

24 DEL 3 DEL 2008: COMPTE ENRERE

Finalment Verges fa el tan esperat homenatge a Lluís Llach, fill predilecte del seu poble. Durant l'acte a l'Ajuntament hi ha un moment que ens emociona a tots els presents, no sé si esperaven aquesta sorpresa: Lluís Danés ha fet un DVD amb les últimes dotze hores d'aquell 24 de març del 2008. Si tota la sala no n'havia tingut prou amb les paraules dites en aquest homenatge, amb les mirades de complicitat entre en Lluís i els vergelitans, com ell, entre la gent que el coneix de tota la vida (el «noi de cal metge»), encara ens queda aquesta sorpresa; reviuem aquell dia intens, en què Verges va ser el centre de la vida d'en Llach, ostres! Sí, sí, tots sabem molt

bé com va anar allò, la gran majoria de la gent de la sala va fer alguna cosa, aquell dia, ostres! Danés, ens has ben sorprès: fas un seguiment d'en Llach, però també de nosaltres mateixos; estem amb el sentiments a flor de pell, però...

El DVD d'en Danés és la pell i la flor d'aquell dia, una joia per a recordar. Com tanta gent, va fer gairebé un pelegrinatge per arribar a Verges i veure el seu Llach –no vull dir mite, sé molt bé que a en Lluís no li agradaria gaire, conec la seva humilitat pública i la seva categoria com a artista, m'estalvio les lloances que tant coneixem, però al DVD molta gent, per sort, no se les estalvia-. Quin bon treball, el d'en Danés! Podem veure tot el poble en acció en les hores anteriors: l'escola, la Plaça, l'Ajuntament amb la ràdio emetent en directe, la gent que arriba ja per esperar el moment, les fans –elles diuen «la secta»–, les opinions sobre l'home intel·ligent i sensible fetes per artistes, entrenadors de futbol i la gent, la gent del país, des de la Cerdanya fran-

cesa fins a Barcelona, el País Valencià, l'Empordà i la gent del món, alguns vinguts de lluny, potser fins i tot hi ha la Bachelet, que tant estima la música d'en Llach. Sé que no, sé que no hi era el 24 de març del 2008, però segur que li hauria agradat. Però hi ha tothom qui hi havia de ser, hi ha la presència de l'artista, però sobretot hi ha la presència del moment, d'un gran moment. Al final del DVD veig les patums polítiques cantant les cançons d'en Llach; és de les poques vegades que em crec els sentiments que els veig a les cares: sé molt bé que en Llach ens ha emocionat a tots: a vosaltres, a mi i a ells. Danés, si us plau, fes que aquest DVD sigui aviat a l'abast de tothom. M'agrada, ens ha agradat a tots.

El 1967 en Lluís començava a Terrassa; el 2008, a Verges, deia adéu als escenaris, però tots sabem que hi és, sempre...

ANDREU PÉREZ I MINGORANCE

electrotècnic

Albert

C/ del Progrés, 13
17142 VERGES (Baix Empordà)

Tel. i Fax 972 78 02 40
mòbil 607 42 10 80

Josep M. Bellapart Puig

AUTO AGRICOLA BELLAPART

Ctra. C-31 de Torroella a Verges, km. 354,5 - Tel. i Fax 972 78 05 48
17134 CANET DE LA TALLADA (girona)

CONCERT D'ANNA FERRER I ROSA MATEU

Els Vespres sota el campanar tenen una llarga trajectòria de sorpreses i espectacles molt bonics, i val a dir que aquest estiu hem tingut un concert excepcional per molts motius. Em refereixo al recital líric del dia 2 d'agost, que ha esdevingut el concert més entranyable dels Vespres, perquè l'ha protagonitzat Anna Ferrer, pianista de reconegut prestigi internacional i coneguda al nostre poble per ser l'Anna de can Gil.

de Josep Maria de Sagarra, en les quals Rosa Mateu va remarcar excel·lentment la importància de les paraules poètiques. La seva veu potent i alhora tendra va anar captivant el públic cada vegada més, fins a arribar a emocionar-lo quan va cantar les cançons d'Eduard Toldrà, màxim exponent del noucentisme musical. En aquest moment la força de la veu es va sumar a la gran sensibilitat i tècnica interpretativa d'Anna Ferrer, tan difícil d'aconseguir en interpretar Toldrà, i van fer aixecar el públic entre aplaudiments generosos.

L'Anna mai no havia tocat a Verges i es va emocionar, des del primer moment que li vam proposar de fer el concert fins a la darrera nota que va tocar a l'església.

Sortosament ens va proposar d'oferir a Verges un recital conjunt amb la soprano Rosa Mateu, amb la qual té una estreta amistat. «Farem cançó catalana, òpera i sarsuela, si us sembla bé», ens va dir. Quin encert!

El programa va ser d'una extraordinària expressivitat i riquesa. Una primera part, dedicada a compositors catalans del segle xx, que començava per dues peces de Xavier Turull, *Absència i Glosa mallorquina*, totes dues del cicle Amor incert, que ens transportaven mar enllà sense perdre l'arrel catalana, especialment evident en el ritme. Tot seguit, d'Enric Morera, autor conegut per les seves sardanes corals, quatre cançons, que va escriure el 1926 amb lletra

de Josep Maria de Sagarra, en les quals Rosa Mateu va remarcar excel·lentment la importància de les paraules poètiques. La seva veu potent i alhora tendra va anar captivant el públic cada vegada més, fins a arribar a emocionar-lo quan va cantar les cançons d'Eduard Toldrà, màxim exponent del noucentisme musical. En aquest moment la força de la veu es va sumar a la gran sensibilitat i tècnica interpretativa d'Anna Ferrer, tan difícil d'aconseguir en interpretar Toldrà, i van fer aixecar el públic entre aplaudiments generosos.

La segona part, que tothom esperava amb il·lusió per la popularitat de les peces, va ser un passeig per totes les emocions dels assistents; uns moments musicals de gran bellesa, moments de simpatia, de nostàlgia, d'humor, de tendresa i amb un desig de pau per acabar (*Pace, pace, Dio mio!*). Un públic fervorós va alçar-se una altra vegada per aplaudir i demanar bisos. Abans de fer-los, l'Anna, amb la veu ennuegada per l'emoció, va dir unes paraules d'agraïment al «seu poble», que tots els presents vam rebre a peu dret pensant que, ben al contrari, érem nosaltres els qui li havíem d'estar del tot agraïts; agraïts, sobretot, per la seva qualitat humana.

ROSA MARIA LLAURÓ (IOIA)

DAVID PAYET I MIRÓ, CAMPIÓ DE CATALUNYA

David Payet i Miró, el fill d'en David i la Dolores del carrer dels Cargols, ha guanyat el Campionat de Catalunya Júnior en la modalitat de ciclisme en pista. En David ha estat el més regular en el còmput de les proves de persecució individual, americana, cursa escratx i puntuació, computables per al Campionat de Catalunya de l'any 2013.

Nascut en una família dedicada a la bicicleta, des de l'avi Lluís fins a la seva germana Judit, passant pel pare, en David sembla ja predestinat a fer del ciclisme un dels seus objectius vitals. Des de l'edat de deu anys ha participat en competicions en diferents clubs: Club Ciclista Montgrí-Enplater, de Torroella; Penya Ciclista Nikys, de Terrassa, i Grup Esportiu Esteve, de Palamós, sempre amb progressió ascendent, fins avui dia.

Els seus bons resultats l'han dut al Centre d'Alt Rendiment de Ripoll (CETER), dintre el programa de la Federació Catalana de Ciclisme. A Ripoll ha pogut compaginar els estudis de pastisseria, al matí, amb els entrenaments en aquella població i al Velòdrom d'Horta, a Barcelona, a la tarda.

Al llarg, doncs, de les seves set temporades de competició, ha pogut dedicar-se a les diferents modalitats de ciclisme: pista, BTT i carretera, cosa que l'ha dut a la Selecció Catalana en les modalitats de pista i carretera.

És un plaer per a País Petit poder ressenyar els èxits dels vergelitans en totes les facetes de la vida; però, si els arriben tan joves, l'alegria és doble, perquè creix l'expectativa de poder-ne glossar molts més.

Per molts anys!

JORDI ROCA I ROVIRA